

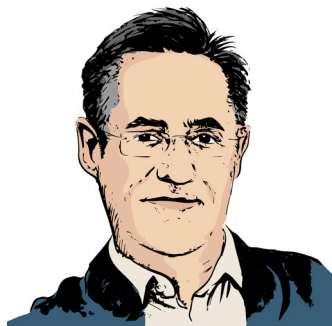
El món veu un país ocupat

El Govern espanyol no esperava un impacte mundial tan gran de l'ocupació que la Guàrdia Civil ha practicat a la Generalitat: Catalunya ja és un problema de primer ordre a nivell europeu

El corresponsal del *Financial Times* a Berlín, Tobias Buck, penjava el passat 21 de setembre una foto al seu compte de Twitter realment impactant: "Falten tres dies per a les eleccions al Bundestag i els tres grans diaris alemanys dediquen avui la seva portada a parlar de Catalunya". Dos d'ells demanaven explícitament la intervenció de la UE en el conflicte entre Espanya i Catalunya.

Els grans mitjans d'informació mundial (Top Reuters News, BBC World) i també europeus (*Financial Times*, *Politico*) han estat fent, des de la Diada fins a les grans mobilitzacions ciutadanes per les operacions de la Guàrdia Civil en diferents conselleries, un seguiment de l'actualitat política catalana molt exhaustiu: hi han dedicat als seus comptes de Twitter (alguns superen els 22 milions de seguidors) diferents notícies al dia, talment com si fossin mitjans locals catalans. En aquesta decisió hi ha també un interès estrictament periodístic: aquestes notícies generen una quantitat de visites molt superior a altres que són publicades en aquests mitjans.

El ministre Dastis va acusar els sobiranistes catalans de "pràctiques nazis" en una entrevista a *Bloomberg* poc abans de l'operació de la Guàrdia Civil a Catalunya i l'eurodiputat Esteban González Pons diu que la "Generalitat viola drets fonamentals". Arreu del món, però, no es comparteix el relat del Govern espanyol: Claudi Pérez, corresponsal d'*El País* a Brussel·les, piulava a Twitter el dia 21/IX que "Espanya té un greu problema de comunicació: les 11 preguntes sobre Catalunya que s'han fet avui al portaveu de la Comissió Europea prenen partit per la Generalitat".

RAMON TREMOSA

No és un problema de comunicació: arrestar 12 alts càrrecs de la Generalitat, empresonant-los incomunicats durant dies sense que les seves famílies no sàpiguen ni tan sols on són, és una pràctica que acosta Espanya a Turquia, no a les democràcies més avançades del món. Fer retirar propaganda electoral d'un referèndum "il·legal", com ordena el Govern espanyol i la seva justícia, que a Catalunya té el suport del 62% del Parlament de Catalunya i que, segons totes les enquestes, demanda entre un 75% i un 80% dels catalans, és una pràctica que arreu del món es considera que viola drets fonamentals, no pas que els protegeix. I que l'ANC convoqui pacíficament una concentració indefinida fins a l'alliberament dels presos polítics catalans en el món democràtic es veu

com un exercici del dret de reunió, mentre el ministre espanyol de justícia creu que és una "pressió inacceptable a la justícia i als seus magistrats".

El *show* que va fer l'oposició unionista al Parlament de Catalunya (PP, Cs i PSC van obtenir només un 39% dels vots a les eleccions catalanes de 2015) el dia que es va aprovar el referèndum català, allargant durant hores un debat per retardar la votació, no va merèixer ni una línia als mitjans de comunicació internacionals: el procediment de lectura única és una pràctica habitual en molts parlaments del món, des de l'europeu fins al Congrés espanyol i de moltes comunitats autònomes.

El Govern espanyol diu que "defensa drets i garanties democràtiques" però amenaça, imputa, empresona, persegueix, multa i prohibeix. I això a fora en països democràtics no és un argument que sigui compartit per les seves opinions públiques ni per les seves classes polítiques: diputats d'Irlanda, Regne Unit, Bèlgica, Estònia, Escòcia i Sardenya ja havien protestat tot just 24 hores després dels empresonaments esmentats.

Si hi ha cap consens polític avui a Catalunya és el referèndum i l'antifranquisme, que en totes les eleccions arrebega entre el 75% i el 85% dels vots. Les actuacions autoritàries i recentralitzadores del Govern del PP estan unificant i reactivant aquest consens de manera creixent: el proper 1 d'octubre entre 3 i 4 milions de catalans sortiran de casa per votar i serà molt difícil aturar-los.

Eurodiputat independent pel PDeCAT